

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndt/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 3114011970
Dátum vydania rozhodnutia: 1. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3114011970.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na neverejnom zasadnutí 1. februára 2018 v trestnej veci obžalovaného E. Q., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, 2 písm. d/ Tr. zák., vedenej na Krajskom súde v Trenčíne, sp. zn. 3 To 85/2017, o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného E. Q., vedená na Krajskom súde v Trenčíne, sp. zn. 3 To 85/2017, tomuto súdu n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Trenčín sa pod sp. zn. 4 T 116/2014 vedie proti obžalovanému trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a/, 2 písm. d/ Tr. zák. Okresný súd rozsudkom z 2. mája 2017, sp. zn. 4 T 116/2014, uznal Q. vinným z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, 2 písm. d/ Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody sedem rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Návrhom doručeným 27. novembra 2017 žiadal odňať vec Krajskému súdu v Trenčíne a prikázať Krajskému súdu v Prešove. Odôvodnil ho informáciou získanou 24. novembra 2017 od známeho, že odvolanie podával zbytočne, pretože na krajskom súde je už poistené jeho odsúdenie a praje si to veľa ľudí. Uznanie viny na prvom stupni bolo výsledkom rozhodnutia tretej osoby, súvisiacej s inými civilnými konaniami, vedenými na tomto súde, v ktorých je účastníkom. Krajský súd neštandardne nariadil verejné zasadnutie o odvolaní ani nie po dvoch mesiacoch od nápadu veci a nepredvolal navrhovaného svedka. Q. vyslovil pochybnosť, že nebude rozhodnuté spravodlivo a zákonne, nech by rozhodoval ktorýkoľvek sudca Krajského súdu v Trenčíne, pretože sú na rovnakej strane. Vzniesol preto námietku zaujatosti celého súdu. Považuje to za dôvod zakladajúci delegáciu veci inému krajskému súdu. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Súčasťou spisu je aj vyjadrenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne k podaniu obžalovaného. Necítia sa byť zaujatí, resp. že obžalovaného nepoznajú (č. l. 809-817). Najvyšší súd na podklade návrhu Q. preskúmal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. spis a dôvody na odňatie a prikázanie veci inému súdu a zistil, že návrh nie je opodstatnený. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavy“) nikoho nemožno

odňať jeho zákonnému sudcovi. Účelom práva priznaného podľa tohto ustanovenia je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný. Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. Základné princípy nezávislosti súdnictva vyjadrené v čl. 141 Ústavy znamenajú, že súdne konania a rozhodnutia majú byť nielen objektívne a nestranné, ale objektívnymi a nestrannými sa majú javiť aj navonok. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por., ak sudca alebo prísediaci, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní, je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Najvyšší súd po splnení prieskumnej povinnosti nezistil existenciu konkrétnych okolností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Trenčíne. Namietaná zaujatosť sudcov Krajského súdu v Trenčíne bola vyvrátená písomným vyhlásením členov konajúceho senátu, ako aj všetkých ďalších sudcov trestnoprávneho, obchodného, správneho a občianskoprávneho kolégia, ktorí sa necítia sa byť zaujatí voči obžalovanému a ani k veci nemajú vzťah. Námietka zaujatosti nekonkretizuje skutočnosti, pre ktoré by mal byť konajúci senát, resp. ostatní sudcovia krajského súdu vylúčení. Obžalovaný predovšetkým namieta postup zákonného sudcu-predseda senátu odvolacieho súdu. Najvyšší súd podotýka, že procesný postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. nemôže byť predmetom preskúmania v rámci námietky zaujatosti. V posudzovanom prípade bolo doposiaľ vykonané rozsiahle dokazovanie (hlavné pojednania 8., 13. októbra, 19. novembra, 15. decembra 2015, 6. októbra 2016, 26. januára, 9. marca, 11. apríla a 2. mája 2017), výsluchy obžalovaných, svedkov, znalcov, oboznámené listinné dôkazy, znalecké posudky, odborné vyjadrenia, prehratý obrazovo-zvukový záznam, správy z konaní o priestupkoch a ďalšie dôkazy. Q. neuviedol ani jeden dôležitý dôvod na vylúčenie čo i len jedného sudcu krajského súdu. Obžalovaný založil dôvod delegácie iba na všeobecnej pre neho negatívnej informácii od známeho bez jeho osobnej identifikácie. Výhrada spočívajúca v rýchlom určení termínu verejného zasadnutia a nepredvolaní navrhovaného svedka odvolacím súdom sa týka procesného postupu súdu. Delegačný súd v návrhu obžalovaného bez jeho konkretizácie vidí zámer spôsobiť prieťahy v konaní a oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Najvyšší súd konštatuje, že nie sú dané okolnosti na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Prešove, resp. inému. Pre vylúčenie všetkých sudcov nestačí vyjadriť ako dôvod nespokojnosti len rýchle určení termínu verejného zasadnutia a nepredvolanie navrhovaného svedka odvolacím súdom bez preukázania ďalších objektívnych skutočností, z ktorých by sa dal vyvodiť záver o zaujatosti týchto sudcov v danej veci. Delegačný súd zo spisu nezistil takú skutočnosť, ktorá by napĺňala dôležitý dôvod v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. a rezultovala delegáciu veci. Na podklade vyjadreného najvyšší súd návrhu obvineného nevyhoviel a danú trestnú vec Krajskému súdu v Trenčíne neodňal.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

